

שמות פרק כג(יז) **שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחַג לִי בַשָּׁנָה :**

(יח) את חג המצות תשמור שבעת ימים תאכל מצות פאָשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריכם :

(יט) וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסוף בצאת השנה באסוף את מעשיך מן השדה :

(כ) **שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶל פְּנֵי הָאֲדֹן יְקֹנֶךָ :**

(כא) לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא יליו חלב חגי עד בקר :

(כב) ראשית בכורי אדמתך תביא בית יקנך אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו : **ו****ויקרא פרק כג**(א) **והגתם אתו חג ליקנך שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו :****דברים פרק טז**

(א) חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באסוף מגרנד ומיקבך :

(ב) **ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :**

(ג) שבעת ימים תחג ליקנך אלהיך במקום אשר יבחר יקנך כי בכרנך יקנך אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אד

שמח :(ד) **שלוש פעמים בשנה יראה כל זכוך את פני יקנך אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא****יראה את פני יקנך ריכם :**(ה) **איש כמתנת ידו בכרפת יקנך אלהיך אשר נתן לך : ו****דברים פרק כז**(א) **וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יקנך אלהיך :****דברים פרק לא**

(א) ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסוכות :

(ב) **בבוא כל ישראל לראות את פני יקנך אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם :**(ג) **הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרנך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יקנך אלהיכם ושמו****לעשות את כל דברי התורה הזאת :**

(ד) ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יקנך אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עבדים את

היךרן שמה לרשתה : פ**בראשית פרק כב**

(א) וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו :

(ב) ויקרא אברהם שם המקום ההוא יקנך יראה אשר יאמר היום בהר יקנך יראה :

ראייה**תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף ב עמוד א**

/משנה/. הכל חייבין בראייה, חוץ מחרש, שוטה, וקטן, וטומטום, ואנדרוגינוס, ונשים, ועבדים שאינם משוחררים, החיגר,

והסומא, והחולה, והזקן, ומי שאינו יכול לעלות ברגליו. איזהו קטן - כל שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות

מירושלים להר הבית, דברי בית שמאי. ובית הלל אומרים: כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלים להר

הבית, שנאמר +שמות כ"ג+ שלש רגלים. בית שמאי אומרים: הראייה שתי כסף, והחגיגה מעה כסף. ובית הלל אומרים:

הראייה מעה כסף, והחגיגה שתי כסף.

רש"י מסכת חגיגה דף ב עמוד א

הכל חייבין בראייה - במצות ראיית כל זכורך (שמות כג), שצריכים להתראות בעזרה ברגל.

רש"י מסכת חגיגה דף ד עמוד ב

פטורים מן הראייה - אין חייבין לשלוח עולות ראיותיהן על ידי שליח, טמא אינו (חייב) בביאה, שאינו יכול ליכנס

למקדש, דכתיב [את משכן] ה' טמא ונכרתה (במדבר יט).

תוספות מסכת חגיגה דף ב עמוד א

הכל חייבין בראייה - פירש רש"י במצות יראה כל זכורך והקשה הר"ר אלחנן דהא תני בסמוך ב"ש אומרים הראייה

שתי כסף משמע דבקרוב מיירי ותו תניא בגמרא הערל וטמא פטורין מן הראייה בשלמא טמא דכתיב (דברים יב)

ובאת שמה כל שישנו בביאה ישנו בהבאה ועוד אמרין בירושלמי ריש מכילתין בד"א בראיית קרבן אבל בראיית פנים

בעזרה הכל חייבין כמו בהקהל האנשים והנשים והטף ותו תניא בגמרא רבי יוסי אומר שלש מצות נצטוו ישראל בעלייתן לרגל ראייה ושמחה וחגיגה יש בראייה שאין בשתייהן שהראייה כולה כליל משמע דסתם ראייה בקרבן מיירי ע"כ נראה לר"ת דמתני' מיירי בקרבן ובעזרה ורש"י דנקט בראיית פנים בעזרה נקט חדא דמשמע תרי ולפטורא דכולהו אתא דאף בראיית פנים בעזרה פטורי וכל שכן בראיית פנים בקרבן וגם יש ליישב דמתני' משמע ליה דבראיית פנים נמי איירי דקתני בסמוך איזהו קטן כל שאין יכול לילך כו' משמע דבקטן דאיירי ביה קאמר אלמא בראיית פנים בעזרה איירי שאינו יכול לילך לשם ומיהו שיטת הירושלמי לא יתכן לפי שיטת שמעתתא שלנו מפני דברים הרבה דהתם יליף מהקהל לחיוב ואנן לא ילפינן מיניה רק לפטור דחרש ואף על גב דאמרין לקמן ס"ד אמינא נילף ראייה ראייה מהקהל מה להלן נשים חייבות כו' מ"מ מהתם שמעינן דלפי האמת דלא ילפינן מהקהל לחיוב ועוד היכי מחייבין נשים בראיית פנים בעזרה מראייה דהקהל דהא ולא יראו הוא דמוקמין לקמן בראיית פנים לקרבן וממעטין נשים מזכורך ועוד קשיא ליה דאמרין לקמן (דף ו.ו.) מאן אייתי' אמו דמחייב' בשמחה אייתי'ה ולא קאמר דמחייבא בראיית עזרה משמע דפטורה ועוד בגמרא דקאמר שפטורה מראייה וחייבת בשמחה לפי שיטת הירושלמי הוה מצי למימר שחייבת בראיית עזרה אלא ודאי כולי שמעתין מוכח דפטורי בכלי ראייה כדפרישית.

תוספות מסכת ערכין דף ב עמוד ב

הכל חייבין בראייה - פ"ה במס' חגיגה (דף ב.) חייבין בראיית פני עזרה אבל בירושלמי אמרי עלה הדא דאיתא בקרבן אבל בראיית פנים בעזרה אפי' טף חייבין דכתיב הקהל הנשים והטף ואינה אלא אסמכתא בעלמא דודאי דלא דומיא דהקהל הוא דמעט' התם נשים מזכורך אלא ודאי נראה דאף בראיית פנים בקרבן (אמרין) [מיירי] דתנן התם בסמוך הראייה שתי כסף.

יראה יראה

רש"י מסכת חגיגה דף ב עמוד א

(א) יראה יראה - [יראה] כתיב, וקרינן יראה, יראה כל זכורך את פני האדון דמשמע שהאדם רואה את השכינה, יראה כל זכורך את פני האדון משמע שהאדון בא לראותך, הקיש הכתוב ראייתך לראייתו. כדרך שבא (א) לראותך - כך הוא בא ליראות ממך. מה לראותך - בשתי עיניו. אף - כאן ליראות מן האדם - בשתי עיניו של אדם.

הגהות הב"ח מסכת חגיגה דף ב עמוד א

(א) ד"ה יראה יראה כתיב וקרינן יראה, יראה כל זכורך וכו' השכינה יראה כל: (א) ד"ה כדרך שבא לראותך כך הוא בא לראות ממך מה לראותך בשתי עיניו אף בא לראות מן האדם:

תוספות מסכת חגיגה דף ב עמוד א

יראה יראה כדרך שבא לראות - פרש"י כדרך שבא הקדוש ברוך הוא לראותך דהיינו בשתי עיניו אף אתה בא (ז) לראותו בשתי עיניך ולא יתכן לר"ת דהא לא שייך ביאה גבי שכינה שבכל מקום הוא ועוד דדריש מסורת קודם אדרבה היו לנו לדרוש המקרא קודם ע"כ גריס ר"ת יראה יראה מה לראות בשתי עיניו שאדם בא להתראות לפני המקום בשתי עיניו של מקום אף האדם בא לראות המקום בשתי עיניו ולא דמי לעובד ועבד (פסחים דף כו:) דדרשינהו תרווייהו מקרא ומסורת דהכא כי הדדי נינהו אבל התם כל חדא חלוק מחבריה.

הגהות הב"ח מסכת חגיגה דף ב עמוד א

(ז) ד"ה יראה וכו' אף אתה בא ליראות לו מה הוא רואה אותך בשתי עיניו אף אתה רואה אותו בשתי עיניך ולא יתכן וכו' ע"כ גריס ר"ת יראה יראה (בס"א יראה יראה) מה לראות:

רבינו גרשום מסכת ערכין דף ב עמוד ב

...וקרינן יראה מה הבא לראות (את) הקדוש ברוך הוא שהוא רואה לעולי רגלים הוא בשתי עיניו [ישתבח זכרו לעד ולנצח] אף אותן שבאין ליראות יחזו בב' עינים: ואיכא דאמרי מהכא ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה כלומר יראה את המקום ואת הבאים שם ויראה לבאין שם: ואיכא דאמרי מה לראות בב' עיניו היינו [כהן] שסומא בא' מעיניו שאינו רואה את הנגעים דכתיב לכל מראה עיני הכהן אף הבא ליראות בב' עיניו: